

L 61
(1-3)

EESTI NOORTE KESKSE KRISTLIK ÜHING ROOTSIS.
Estoniska KFUM i Sverige + Estonian Y M C A
Birger Jarlsgatan 25, Stockholm

Mr. Carl

Loenguteseeria 3 /Usuliseks tööks./
Loeng Nr.3 /ENNEKÜ Klubiübedele/

MEIE PRAEGUNE OLUKORD JA MEIE RAHVUSLIKUD KÕRUSTUSED.

ENNEKÜ peasekretär mag. Rud. Kiviranna.

Ajaloo looksu on püüdnud paljud rahvad tundma õppima, mida tähendab olla lahti kistud oma kodupinnast. Varematai aegade oli see sageli see-
sagis deportatsioonidega st. suurnumbriliste küditamiste teel viidi rahva-
juurteni kaugemale võõrsile. Nad rakendati seal vallutajate poolt kes olid
denn tööle või sageli oli see nõnda, et neile võimaldati seal siiski liht-
ne iniväärne elu. Küditamiseks tänapäeva meetodite ja tarkõtetega osines
arvuk. Vaatamata aja brutalsusele, olid paljudes asjades siiski inimi-
võimad kui seda ollakse praegu.

Nende deportatsioonide kõrval osines ka vabatahtlikke põgenemisi,
kuid põgenemise mõiste selle va. saagises tähenduses on loodud alles moodne
aeg. ka varematai aegade inimesed kannatasid raskelt sõjasündmuste kole-
duse all, kuid vaenutegevuse lõppedes võidi nimega järele kergemalt
elu võis peagi siirduda tagasi oma normaalseesse rööbastesse. Sõjalise
vaenusele ei järgnenud poliitilist survet ja ühikut nägu see on täna-
päeval rohkem kui tavalliseks nähteks.

Kui me tana selle raskete sõjasündmuste tavalis, mis meil on teourud
hõlmas me olukorrast ja me rahvuslikust kõrustustest, siis me tahaksid
kõlgepealt rõhutada lüh:

Meil peab olema selge, kes me oleme!

Meie ei ole mitte ainult vaesed põgenikud, kee on leidnud sõbraliku
rõnga poolt toetust ja kaitsust. Meie ei ole mitte ainult saatustlainetas-
kannale visatud õrvused; kes kramplikult esimest ettojuutuvast kiini kann-
ravad ja kee enam kunagi ei vabane murede ja hõrude ja teadmatuse hallist
õrvust. Kee me siis oleme!

Meie oleme inimesed, kellel nii nagu kõikidel inimestel on Jumala
poolt antud siisus elule ja vabadusele. Meie teame elu on midagi rohk-
em kui see, et meil on töö ja korter ja toit. Me juurde kuuluvad ka

inimlinge sügavamad vajadused. Elu juurde kuulub ka võimalus elada oma elu oma südametunnistuse järele. Me oleme inimesed ja ühe väikese vabalustar-
matava tšõka ja visa ja kultuurilise rahva liikmed. Eesti rahvas ei ole
kunagi kitsendunud ühegi teise rahva eluruumi. Ta on pigemini heatahtlikult
lapanud oma kasinat leiba võõrastega, kes ta pinnal elanud. Ja ei ole taht-
nud keegi alistada ega alla suruda, ega ka mitte ise allasurutud olla.
Ta on tahtnud vaid vabast, lihtsaid terveid elutingimusi ja rahu.

Ta on seda tahtnud ja taotlenud selle õigusega, mis Jumal on annud
kõikidele rahvastele, nii suurtele kui väikestele. Muud soovi, igatrust,
tunnet ei ole kannataval Eestil ja ta laiali pillatud lastel praeguri.

See tahe ja soov on meid teinud ajutiselt kodutuks põgenikeks. Meil
on hea meel, et saatus on toonud meid selleks ajaks ühe rahva keskele, kelle
arvamik meid mõistab ja kes meile tõepeolest näeb ühe kristliku vabddust-
arustava põhjamaise rahva liikmeid, kes olukordade sunnil oma südametunnis-
tuse järele talitades väliselt vaeseks ja kodutuks saanud, kuid kes seega
meid ei ole sisemiselt julged ja mardunud.

Küll on meil kõigil oma murerikkad valusad tunnid. Meil on oma isik-
liku ja perekondliku elu mured. Teadmatus lasub peavad ja üsda tinase rus-
kusena me tunnetel ja mõtlemisel. Kuid kõige suuremaks mureks, kõige valu-
samaks heavaks, mis kunagi kinni ei lasva, on me suur ühine valu Eesti ja
ta tuleviku pärast.

kaasmaalassa! Meie peame ikka jällegi uuesti nendest muredest ja valu-
dest läbi võitlema - see on meie üheks rahvuslikuks kohustuseks. Meie ei
tohi neid kergekäeliselt kõrvale heita ei "kaia-laskmise" ega ka enesevima-
raalse teedel. Meie ei saa jagada "dinak elset juhtmõtet:" ibi bene, ubi
petria", kus hea, seal isamaa.

Veine on see mees, see inimene ja rahvas, kes kannatustes ei murdu
aga nüristu, vaid kindlaks, sügavamaks saab.

Kui meie oma kodumaa mõtleme ja orastele ja orandaa suutusele, siis
on õige seda teha oma pilku maailma rahvaste ja Saatusse juhtijale suunates
ja üteldes: Ous Jumal meie poolt, kes võib meie vastu panna!

Oma kannatusrohke ajaloo kestel on Eesti rahvas' nii mõnigi kord seis-
nud kadumise ja hukkumise lävel. Aga ta on ikka jällegi uuesti Jumalale
vaadates saanud rüb lootust ja jõudu kõikidest hallidest ja rasketest var-
judest läbi võitlemiseks.

Ka praegusel sugupõlvel ei ole teist teed! Selle tee kasutamine ja
kaimine on meie suur võimalus. Jumal ei ole kunagi lasknud ühelgi vagi-

vallal ega ülekohtul kestvalt püsida. Me teame: Jumal ei ole kangeltsi mitte ütelnud oma viimast sõna suure maailma ja ka väikese Eesti saatuse suhtes.

Meie, inimesed, ei oma õigust teha ettekirjutusi sellele, kes on suurim ja kelle kates on viimsest kõik. Meie kohustusse on: hoida pea püsti ka siis kui vale ja ülekohtus ajutiselt võimustab. Meie ei tohi unustada kui tähtsusetuks löikeks on aegade käigus üks suusta.

Jääda kindlaks ja kannatlikuks on praeguse tuani rahvaslike kohustusi.

Sellele peab aga lisanduma üks asi, ja nimelt: kui me tahame, et maailma see osa, kes püsib õigluse ja vabaduse põhinõtetel, kasitleks meid tõepoolest ühe väikese kuid vabadustarmastava kultuurilise rahva liikmetena, siis peame piinlikult hoiduma kõigest sellest, mis võiks alla kiskuda või kahjustada Eesti head nime.

Hiljuti viibis Stockholmis üks nimekas eestlane, kes tema sõna on elanud Inglismaal. Ta kõneles sealsetest oludest. Need olid mitmeti huvitavad andmed. Aga kõige sügavama mõju avaldas tema vastus küsimisele: riida saavad eestlased praegu teha oma kodumaal tuleviku heaks? Ta nimetas: Inglismaal viibivad eestlased on valvel, et nad oma isiku ja eluga ei tunestaks Eesti riiki. Iga eestlane, iga haritlane, koduabiine ja merimees teeb kõik, et nüüd kus on nii otsustavad ajad maailma tuleviku rajamisel, meie väikese kodumaa rahva nimi võiks püsida oma pahtuses ja aus.

See on ka iga Rootsis viibiva eestlase aakohustus. See ei peaks olla me kellelegi ülejoü käiv.

Keset aja suuri, otsustavaid sündmusi elatagem üksteisele eestlastena käed ühiseks valvelolekuks, töös usus ja lootuses - lauliku pilguga, mis kõigile vantanata naeb Eesti kodu kord jällegi vabana ülestõusvat.